

گفت‌وگو و همگرایی در جهت توسعه

عمده مسائل صنایع مختلف منجمله نساجی و پوشاک طی سال‌های گذشته به قوت خود باقی مانده‌اند. به عبارتی بهتر در برخی موارد می‌توان گفت نه تنها معضلات به قوت خود باقی مانده بلکه مسائل جدیدی نیز اضافه شده‌اند. مانند ناترازی انرژی. اینکه مسائل صنعت طی سال‌های متمادی حل نمی‌شود البته دلایل متعددی دارد. جلسه برای جلسه، گفتن برای گفتن و در نهایت چرخه‌ای که مدیران را چه در سطح دولت و چه در بخش خصوصی به خود مشغول می‌کند، راه را به روی حل مسائل می‌بندد و شاه کلید همه این موارد را می‌توان در عدم وفاق خلاصه کرد؛ جایی که دیدگاه‌های متفاوت برآیند مثبتی ندارد و شاید به سمت منفی حرکت کند. اینکه مسائلی مانند نرخ ارز، تورم، مبارزه با قاچاق، کمبود نقدینگی، بهره‌بانگی، بهبود فضای کسب و کار، روابط بین‌الملل، برنامه‌های راهبردی و... در بعد کلان صنعتی و اقتصادی کشور لاینحل می‌مانند و عمده مسائل بخش خصوصی نیز متأثر از موارد ذکر شده راهبرد سرگردمی را در فضای هر کسب و کاری ایجاد می‌کند، مسائل درون هر صنعتی نیز مانند، نگاه زنجیره‌ای، تحقیق و توسعه، مدیریت بنگاه‌ها، طرح‌های توسعه‌ای، کیفیت، بهره‌وری و تولید صادرات محور نیز در روزمرگی‌های صنعت و در نهایت بجا ماندن تمام این مسائل در طول هر دوره زمانی موثر است.

در واقع اگر امروز به مشکلات ۵ سال قبل صنعت نساجی و پوشاک نگاه کنیم؛ عمده مسائل تکراری است و حرف جدیدی برای گفتن نیست! چرا که اصولاً حرکتی رو به جلو رخ نداده است. در این میان هم بخش عمومی و دولتی و هم بخش خصوصی و نهادهای بخش خصوصی را باید به یک میزان مسئول دانست.

اصولاً نگاه‌های مختلف، اختلاف سلاطین و گاه تعارض منافع و عدم ایجاد بستری برای گفتگو بین ذی‌نفعان هر زنجیره‌ای منجمله نساجی و پوشاک، باعث می‌شود دیدگاه‌ها و منافع شخصی و سازمانی چه در دولت و چه در بخش خصوصی، به نگاه بلند مدت، ملی و توسعه‌ای ارجحیت یابد.

اگرچه در زیست بوم نساجی و پوشاک به دلیل تعدد بازیگران و به تبع تعداد زیاد نهادهای تشکیلاتی در بخش خصوصی و از سوی دیگر نهادهای متعدد تصمیم‌سازی در دولت، شرایط پیچیده‌ای را به وجود آورده و گاه فعالان این حوزه را به پرسش در مورد چرایی تعدد نهادهای عمومی و خصوصی وامی‌دارد اما راهکاری نیز برای این چند صدایی و نظرات متفاوت و گاه متعارض نیز ارایه نشده است. «نهاد متولی» کلید واژه‌ای است که می‌تواند این چند صدایی و تعارضات را به بستری برای گفت‌وگو و همگرایی در جهت توسعه تبدیل کند. در واقع اگر زعمای قوم در حوزه زنجیره ارزش نساجی و پوشاک بتوانند این چند صدایی را به فرصتی برای گفت‌وگو در جهت منافع ملی و توسعه تبدیل نموده و منویات کوتاه مدت و سازمانی خود را به نگاه‌های بلندمدت و ملی تغییر دهند، تبعات هر موضوعی را می‌توانند به کرسی بنشانند.

ایجاد نهاد متولی و بنوعی همکاری بخش عمومی و خصوصی، راهکاری است که می‌بایست برای حل مساله، به‌طور جدی مورد تفکر و برنامه‌ریزی قرار گیرد. این نهادها می‌توانند به گونه‌ای که هیچ سازمان جدیدی شکل نگیرد و یا هزینه جدیدی به دولت و بخش خصوصی تحمیل نکند، با یک بستر قانونمند و تعریف چگونگی حل مسائل، نه تنها معضلات به‌جا مانده طی سالیان اخیر را حل کنند بلکه راهکارهایی بابت توسعه نیز ارائه نمایند؛ این مهم حتماً بلوغ سازمانی را در هر دو نهاد دولت و بخش خصوصی را می‌طلبد.

سردبیر